

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 sierpnia 2023 r.

DIH-3.707.57.2023.AWS

DECYZJA DIH-3.64.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Nr DS.21.2023 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 11 maja 2023 r., na mocy której przedsiębiorcy DR CARS AUTO-MECHANIKA Tomasz Moroz z siedzibą w Suwałkach wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), tj. niewidocznienia informacji o cenach 8 rodzajów usług mechanicznych - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 16 i 20 lutego 2023 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku (zwanego dalej: „Podlaskim WIH” lub „organem pierwszej instancji”), na podstawie upoważnienia z dnia 16 lutego 2023 r. (sygnatura: DS.8361.34.2023), przeprowadzili czynności kontrolne w zakładzie mechaniki pojazdowej w [xxxxxxxx], należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 19 stycznia 2022 r. (DS.8360.1.4.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego sprawdzenie przestrzegania przez przedsiębiorcę obowiązków w zakresie informowania o cenach oraz kontrolę rzetelności uwidaczniania cen dla konsumentów. Jak wynika z akt sprawy, strona nie odebrała przesyłki pomimo dwukrotnego awizowania przez operatora pocztowego - w dniu 23 stycznia 2023 r. oraz 31 stycznia 2023 r.

Mając na względzie powyższe, kontrolę wszczęto bez uprzedniego zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze przeprowadzenia kontroli, na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 9 ustawy - Prawo przedsiębiorców, ze względu na fakt, że próba doręczenia zawiadomienia na adres siedziby przedsiębiorcy była bezskuteczna.

Czynności kontrolne przeprowadzono w obecności właściciela zakładu - przedsiębiorcy. W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne ustalili, że w kontrolowanym zakładzie są wykonywane usługi mechaniki pojazdowej. Właściciel zakładu poinformował, że wykonywane są w nim następujące rodzaje usług:

- 1) wymiana płynów eksploatacyjnych,
- 2) naprawa osprzętu nadwozia,
- 3) naprawa osprzętu silnika,
- 4) naprawa układu zawieszenia,
- 5) naprawa układu hamulcowego,
- 6) naprawa układu chłodzenia,
- 7) naprawa układu napędowego,
- 8) naprawa układu elektrycznego.

W trakcie kontroli przedsiębiorca okazał wykaz 8 rodzajów nazw świadczonych usług wykonywanych przez niego w warsztacie, który był mu pomocny przy naliczaniu kosztu wykonanej usługi i wprowadzeniu do kasy fiskalnej.

W dniu 16 lutego 2023 r. kontrolujący stwierdzili, iż w ww. zakładzie brak było uwidocznionej jakiegokolwiek informacji o cenach świadczonych usług, co jest niezgodne z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju.

W dniu 17 lutego 2023 r. przedsiębiorca drogą elektroniczną przestał sporządzony cennik świadczonych usług, którego wydruk załączono do akt sprawy.

Powyższe ustalenia udokumentowano w aktach sprawy, w szczególności w Protokole kontroli z dnia 20 lutego 2023 r. (nr akt kontroli: DS.8361.34.2023), który przedsiębiorca podpisał bez wnoszenia uwag.

W dniu 13 kwietnia 2023 r. Podlaski WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niedopełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 tejże ustawy. W piśmie tym równocześnie, poinformowano stronę, że zgodnie z art. 9 i 10 § 1 oraz art. 73 § 1 Kpa przysługuje jej prawo do wglądu w akta, sporządzania z nich notatek, kopii, odpisów, w toku postępowania jak i po jego zakończeniu, a przed wydaniem decyzji o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz składania wniosków dowodowych na podstawie art. 78 § 1 Kpa - w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma. Ponadto, organ zobligował stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu, osiągniętych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w 2022 r. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 14 kwietnia 2023 r.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie strona w dniu 14 kwietnia 2023 r. przedłożyła informację o wysokości osiągniętego dochodu, o które wnioskował organ (*Rozliczenie roczne dochodu firmy w roku 2022 z uwzględnieniem remanentów*, za okres od 01.01. do 31.12.2022r. oraz *Przychody właściciela w roku 2022 z rozbiem na miesiące*). Dokument: *Rozliczenie roczne dochodu firmy w roku 2022 (...)* zawiera odręcznie sporządzony przez przedsiębiorcę dopisek będący prośbą o doręczenie decyzji również na wskazany adres e-mail.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Podlaski WIIH decyzją Nr DS.21.2023 z dnia 11 maja 2023 r. (sygnatura: DS.8361.34.2023.EM) nałożył na ww. przedsiębiorcę, karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na uchybienie obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, tj. brak w jakiegokolwiek formie uwidocznionego cennika usług (zawierającego informacje o cenie usługi wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu).

W dniu 11 maja 2023 r. decyzja została wysłana do przedsiębiorcy w formie przesyłki pocztowej na adres przedsiębiorcy wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG). Oprócz tego, w dniu 12 maja 2023 r. ww. decyzja została przekazana przedsiębiorcy drogą elektroniczną, zgodnie z jego prośbą.

Jak wynika z akt sprawy, w dniu 30 maja 2023 r. na skrzynkę poczty elektronicznej Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku wpłynęło pismo - odwołanie strony, opatrzone datą 29 maja 2023 r. Ponieważ ww. odwołanie nie zostało opatrzone właściwym podpisem, organ pierwszej instancji w piśmie z dnia 2 czerwca 2023 r., działając w oparciu o art. 64 § 2 Kpa, wezwał stronę do usunięcia braku formalnego poprzez złożenie na odwołaniu własnoręcznego podpisu lub opatrzenie odwołania bezpiecznym podpisem elektronicznym. Na realizację powyższego wezwania organ wyznaczył stronie 7 dni od daty odebrania tegoż wezwania. Jednocześnie, w tym samym piśmie Podlaski WIIH wskazał m. in., iż przesyłka zawierająca przedmiotową decyzję została po raz pierwszy awizowana w dniu 12 maja 2023 r., a więc w tym samym dniu, kiedy na wniosek strony została przestana jej treść decyzji (na adres e-mail).

W odpowiedzi na powyższe pismo, w dniu 12 czerwca 2023 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku wpłynęło pismo - odwołanie strony opatrzone odręcznym podpisem przedsiębiorcy.

W dniu 21 czerwca 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Podlaskiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy od ww. decyzji. W piśmie tym strona skarżąca zwróciła się z prośbą o ponowne rozpatrzenie sprawy. Stwierdziła, iż nałożona na nią kara jest krzywdząca i nie uwzględnia najważniejszego, tj. okoliczności wskazanych poniżej:

- 1) braku informacji o zamiarze przeprowadzenia kontroli w jej zakładzie. Dopiero przy okazji kontroli IH Suwałki dowiedziała się, że nie odbiera korespondencji, która była awizowana dwukrotnie, a podobno dwa awizowania uznaje się za dostarczenie informacji,

- 2) zamiarze zamknięcia działalności, a w związku z tym remont wynajmowanego lokalu, co najprawdopodobniej spowodowało usunięcie cennika ze ściany.

Ponadto Strona zaznaczyła, że decyzja o nałożeniu na nią kary dotychczas do niej nie dotarła. Otrzymała jedynie e-maila informacyjnego od IH Suwałki, że w dniu 11.05.2023 r. została wydana decyzja. Dalej zaznaczyła, że odwołuje się tylko na zapas, gdyż nie wie czy decyzja trafi ostatecznie do niej, ponieważ podobnie jak z zawiadomieniem o kontroli i o niej może się nie dowiedzieć, a dodatkowo też ze względu na fakt, iż bardzo rzadko przebywa pod adresem firmy, a od właściciela posesji do tej pory nie otrzymywała informacji o awizowaniu jakiegś korespondencji.

Organ drugiej instancji zauważa, że przedsiębiorca z dniem 1 marca 2023 r. zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej. Jednocześnie, wniesione przez stronę odwołanie, zarówno na kopercie, jak i piśmie zawiera stały adres wykonywania działalności gospodarczej, na który wcześniej była wysyłana korespondencja przez organ I instancji.

Pismem z dnia 7 lipca 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona pismo odebrała 12 lipca 2023 r. i nie skorzystała jednak z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Ponadto, w myśl § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, w miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje

konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w zakładzie mechaniki pojazdowej należącym do strony, organ pierwszej instancji stwierdził brak w miejscu świadczenia usług uwidoczniowych jakichkolwiek informacji o cenach usług, co stanowiło naruszenie dyspozycji określonej w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podlaski WIIH w drodze decyzji administracyjnej, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) na ww. przedsiębiorcę, tj. na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń.

Po ponownym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości odnośnie naruszenia przepisów dotyczących cen i ich uwidaczniania. Podlaski WIIH słusznie bowiem uznał, że w przedmiotowej sprawie brak informacji o cenach usług godziło w interesy konsumentów, naruszając tym samym ich prawo do uzyskania rzetelnej informacji o cenach usług dostępnych w objętym kontrolą zakładzie mechanicznym. Należy zauważyć, że przedsiębiorca zgodził się ze stwierdzonymi w trakcie kontroli nieprawidłowościami, ponieważ do Protokołu kontroli nie wniósł żadnych uwag. Podkreślić należy również, iż podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy oraz rzetelny materiał dowodowy zebrany przez Podlaskiego WIIH.

Jednocześnie, Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę: stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Podlaski WIIH prawidłowo ocenił poszczególne przestanki. W zakresie przestanki - stopnia naruszenia Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, który biorąc pod uwagę charakter i wagę naruszenia obowiązków stwierdził, że przedsiębiorca nie przekazał konsumentom istotnych informacji o cenie świadczonych rodzajów usług (łącznie 8 - wszystkie świadczone usługi przez przedsiębiorcę). Tym samym, poprzez brak uwidocznionego cennika usług pozbawiono konsumentów prawa dostępu do przysługujących im informacji o cenach oferowanych usługach. Oceniając skalę naruszenia obowiązków Podlaski WIIH wziął pod uwagę, że stwierdzone u przedsiębiorcy nieprawidłowości dotyczyły 100% oferowanych usług. W przypadku przestanki - dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę, że jest to pierwsze naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Podlaski WIIH uwzględniając powyższe kryterium ustalił, że strona prowadziła działalność gospodarczą od stycznia 2011 r. i uznał, że w związku z tym jako profesjonalista, powinna wykazywać się przy tym znajomością podstawowych przepisów dotyczących prowadzonej działalności oraz je odpowiednio respektować. Wymierzając karę organ pierwszej instancji wziął również pod uwagę fakt usunięcia przez przedsiębiorcę stwierdzonych uchybień. Natomiast co do trzeciej przestanki, stwierdzić należy, iż Podlaski WIIH uwzględnił informację przekazaną przez przedsiębiorcę dotyczącą wielkości przychodu oraz obrotu za rok 2022 r. (dokument dostarczony przez stronę w dniu 14 kwietnia 2023 r.).

Strona skarżąca w swoim odwołaniu zwróciła się z prośbą o ponowne rozpatrzenie sprawy, jak również stwierdziła, że nałożona na nią kara jest krzywdząca. Poruszyła w nim trzy zasadnicze kwestie. Po pierwsze, wskazała na fakt, że nie została poinformowana o zamiarze przeprowadzenia kontroli i dopiero przy kontroli IH Suwałki dowiedziała się o skierowanej do niej korespondencji. Po drugie, poinformowała, że ostatnio rzadko przebywała w miejscu wykonywania działalności - warsztacie. Wskazała na różnorodne okoliczności życiowe, które były związane z jej absencją i niemożnością odbioru kierowanej do niej korespondencji. Przedstawiając swoją argumentację na koniec dodała, że decyzja o nałożeniu kary do tej pory do niej nie dotarła, a otrzymała jedynie e-maila informacyjnego od IH Suwałki, że w dniu 11 maja br. została wydana decyzja. Zaznaczyła przy tym, że odwołuje się tylko *na zapas*, gdyż nie wie, czy decyzja ostatecznie do niej trafi, albowiem może się o niej nie dowiedzieć jak to miało miejsce z zawiadomieniem o kontroli.

Prezes UOKiK wskazuje, że argumenty przedstawione przez stronę w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do stwierdzenia strony jakoby nie została ona poinformowana o zamiarze przeprowadzenia kontroli, organ drugiej instancji wyjaśnia, iż jest on chybiony. W dniu 20 stycznia 2023 r., działając w oparciu o art. 48 ust. 1 ustawy - Prawo przedsiębiorców, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli. Zawiadomienie zostało wysłane na adres do doręczeń wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, który jest tożsamy z adresem stałego miejsca wykonywania działalności. Strona nie odebrała jednak kierowanej do niej korespondencji (pierwsze awizo w dniu 23 stycznia 2023 r., drugie awizo: 31 stycznia 2023 r.). W związku

z tym niepodjętą przez stronę przesyłkę zwrócono w dniu 7 lutego 2023 r. do organu. W niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do wywołania skutków prawnych związanych z domniemaniem doręczenia zastępczego ustanowionego w art. 44 Kpa. Doręczenie zostało uznane za dokonane z upływem ostatniego dnia czternastodniowego okresu, o którym mowa w art. 44 § 4 Kpa.

Dodatkowo, wobec faktu, że próba doręczenia przedmiotowego pisma na adres siedziby przedsiębiorcy była bezskuteczna, organ zdecydował o wszczęciu kontroli stosownie do art. 48 ust. 11 pkt 9 ustawy - Prawo przedsiębiorców. Prezes UOKiK nie dopatrył się w tej materii nieprawidłowości po stronie organu pierwszej instancji, a działania organu były zgodne z prawem.

Podkreślić należy również, że ocenie Prezesa UOKiK problemy związane z odbiorem korespondencji przez stronę odwołującą spowodowane różnorodnymi okolicznościami życiowymi nie usprawiedliwiają jej, tym bardziej, że - jak zweryfikował organ - pismo zawiadamiające o wszczęciu kontroli zostało przekazane na adres, który sam przedsiębiorca podał w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG). Poza tym, w styczniu 2023 r. (kiedy przesłano stronie zawiadomienie o kontroli), jak i w lutym 2023 r. (kiedy przeprowadzono czynności kontrolne u przedsiębiorcy), zgodnie z wpisem zawartym w CEIDG posiadał on tzw. aktywny status prowadzenia działalności. Oznacza to, że podobnie jak inni przedsiębiorcy zobowiązany był (bez wyjątku) do respektowania obowiązujących przepisów prawnych, w tym odpowiadania przed organami kontroli z tytułu prowadzonej działalności. Na marginesie, organ drugiej instancji pragnie zauważyć, że do odbioru korespondencji mógł również upoważnić wyznaczone przez siebie osoby, skoro nie był w stanie ich odbierać w terminie.

Prezes UOKiK stwierdza następnie, że trudno dać wiarę zapewnieniom strony o przypadkowym usunięciu cennika w związku z przygotowaniem lokalu do zamknięcia i zakończenia w nim działalności. W dniu rozpoczęcia kontroli, tj. 16 lutego 2023 r., zgodnie z ustaleniami kontroli, wykonywane były usługi w zakresie mechaniki pojazdowej, a inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIiH udowodnili ponad wszelką wątpliwość brak uwidocznionej informacji o cenach wszystkich 8 rodzajów świadczonych usług, co znajduje potwierdzenie w Protokole kontroli, który podpisał sam przedsiębiorca oraz w wykazie usług odręcznie opisanym przez stronę i włączonym do akt sprawy. Bez wątplenia tenże Protokół kontroli sporządzony na miejscu kontroli stanowi z niezbity dowód w sprawie świadczący o naruszeniu prawa przez przedsiębiorcę.

Jak ustalił Prezes UOKiK, odwołanie strony zostało złożone w terminie, uwzględniając, iż doręczenie miało charakter doręczenia zastępczego. Z adnotacji naniesionych na kopercie i zwrotnym potwierdzeniu odbioru zwróconej przesyłki zawierającej zaskarżoną decyzję wynika, iż przesyłkę awizowano dwukrotnie tj. w dniu 12 i 22 maja 2023 r. W dniu 29 maja 2023 r. operator pocztowy dokonał zwrotu decyzji administracyjnej do organu pierwszej instancji, ponieważ adresat nie odebrał awizowanej przesyłki. W związku z niemożnością doręczenia pisma, stosownie do art. 44 § 1 i 4 Kpa doręczenie **zostało uznane za dokonane** z upływem ostatniego 14-dniowego okresu, w trakcie którego operator pocztowy przechował pismo w swojej placówce pocztowej, a pismo pozostawiono w aktach sprawy. Zatem,

przesyłkę uznano za skutecznie doręczoną w dniu 26 maja 2023 r. (tzw. domniemane doręczenie). Natomiast, pismem z dnia 29 maja 2023 r., w terminie na wniesienie odwołania od decyzji organu pierwszej instancji, nadanym w placówce operatora pocztowego Poczty Polskiej w dniu 9 czerwca 2023 r. złożyła odwołanie od decyzji Podlaskiego WIIH Nr DS.21.2023 z dnia 11 maja 2023 r. (sygnatura: DS.8361.34.2023.EM) .

Biorąc pod uwagę fakt, że wszelkie adnotacje poczty na zwróconej przesyłce, zamieszczone na kopercie lub zwrotnym potwierdzeniu odbioru, mają walor dokumentu urzędowego, korzystającego z domniemania prawdziwości (autentyczności) oraz domniemania zgodności z prawdą twierdzeń w nim zawartych, nie ma podstaw aby organ miał uzasadnione powody by je podważać. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w Postanowieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego I GZ 432/22, w którym NSA stwierdza m.in., że: *„W orzecznictwie sądów administracyjnych, zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłek, a także adnotacje znajdujące się na zwróconych do nadawcy przesyłkach wypełnione przez pracowników poczty, korzystają z domniemania prawdziwości, jako dokumentu urzędowego. Obalenie fikcji doręczenia (domniemanie faktyczne) może natomiast nastąpić, gdy adresat pisma wykáže, że dane wynikające z dowodu doręczenia są niezgodne z rzeczywistością.”*

W dalszej kolejności Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przestanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości (takie jak np. remont lokalu, w trakcie którego prawdopodobnie cennik został wyrzucony) oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę (praca w innym miejscu - sklepie motoryzacyjnym, przebywanie na zwolnieniu lekarskim, które były powodem absencji w warsztacie i niemożnością odbierania przesyłek), gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Należy również podkreślić, że ustawa o informowaniu o cenach nie jest przepisem nowym, weszła bowiem w życie w 2014 roku, a w obecnym kształcie obowiązuje od 1 stycznia 2023 roku.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga

naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę.

Wskazać należy, że w trakcie kontroli u przedsiębiorcy ujawniono nieprawidłowości polegające na braku uwidocznionego cennika wszystkich oferowanych usług w prowadzonym przez przedsiębiorcę warsztacie [xxxxxxxxxx]. Konsumenci zostali pozbawieni możliwości zapoznania się z informacją dotyczącą wysokości obowiązujących cen usług oraz informacją dotyczącą rodzaju i zakresu świadczonych usług w zakładzie mechanicznym należącym do przedsiębiorcy.

Zatem, podstawowy cel dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L. 80 z 18.3.1998, s. 27 ze zm.), jakim jest prawo do uzyskania informacji o cenie za dany towar czy usługę, nie został przez przedsiębiorcę spełniony. Stąd też w niniejszym przypadku wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Naruszono w sposób istotny prawa konsumenta do dostępu informacji o cenach oferowanych usług, a tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana. W związku z powyższym, uznać należy, iż przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną natomiast można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości. Należy wskazać jednakże, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, albowiem nie spełniono warunku kumulatywności ww. przesłanek.

Ponadto, nie znajdzie zastosowania także przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 Kpa nie jest możliwe w niniejszym przypadku. Zdaniem Organu literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Niemożność

takiego działania oznacza więc, że w przedmiotowym sprawie Skarżący nie ma możliwości usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: *„Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”*).

W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca wprowadził usunął naruszenie - uzupełnił cennik usług w zakładzie, jednakże, nie usunął tym samym skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe w przeszłości naruszenie prawa (stwierdzone w dniu kontroli tj. 16 lutego 2023 r.), udowodnione stronie, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania rzetelnej informacji o cenach w odniesieniu do 8 rodzajów usług wykonywanych przez przedsiębiorcę w kontrolowanym zakładzie.

Biorąc pod uwagę powyższe Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie kara w wysokości 1 000 zł jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł. Decyzją Nr DS.21.2023 z dnia 11 maja 2023 r. stronie wymierzono karę, która stanowi 5% maksymalnej kary.

Podobnie jak Podlaski WIIH, organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami o cenach towarów i usług. W ocenie Prezesa UOKiK, orzeczona przedsiębiorcy kara zapewni realizację wobec przedsiębiorcy funkcji prewencyjnej a także dyscyplinująco-represyjnej i będzie wystarczającym dla niej ostrzeżeniem i zapobiegnie powstawaniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

Odnosząc się do stwierdzenia strony jakoby wymierzona jej kara była „krzywdząca”, Prezes UOKiK w tym miejscu wyjaśnia, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,

- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

